

[Steenholdt]

af verden bruges vold og magt for at få opfyldt ønsker, er det da glædeligt, at Danmark kan vise resten af verden, at man også kan opnå at få opfyldt sådanne ønsker ved fredelige midler. Jeg synes, at den slags nyheder har resten af verden også brug for i dag.

Jeg vil takke den danske regering, folketinget og den danske befolkning for, at de har vist sådan et initiativ over for den grønlandske befolkning. Det er en opfordring til den grønlandske befolkning om at opbygge deres samfund efter deres bedste overbevisning. Lad os nu håbe på det bedste for det hjemmestyrende Grønland og ikke mindst på det bedste for samhørigheden i fremtiden mellem Grønland og Danmark.

Erlendsson (FP):

Danmark er kendt for sit storsind over for minoriteter. Men man glemmer, at de fordele, man giver minoriteter, betyder tab for andre.

Statsministeren sagde meget tydeligt ved en tidligere forhandling her, at hvis grønlænderne skulle have særlige rettigheder til undergrunden, så var det en sag – nu husker jeg ikke nøjagtigt, hvordan ordene faldt, men det lød meget stærkt – man ikke længere kunne diskutere. Naturligvis var Grønlands undergrund undergivet de samme rettigheder for staten som undergrunden i andre dele af riget. Nu har statsministeren kapitulert, eller regeringen har kapitulert, og har givet grønlænderne en vetoret til udnyttelsen af disse naturrigdomme, som måske, måske ikke findes i Grønland.

Der er ingen, der tænker på at give Læsø, Anholt, Vendsyssel eller Bornholm eller Sønderjylland nogen særlig indflydelse på udnyttelsen af mineralske ressourcer i rigets undergrund. Det forekommer helt forkert, at man pludselig, med ét slag, giver en del af riget, der nyder så store økonomiske fordele som Grønland, med en befolkning så lille som den grønlandske, ca. 40.000 egentlige grønlændere, særrettigheder over et område af en størrelse på 2,3 mill. km² og i dele af dette område, hvor de aldrig har været, hvor de ikke har nogen som helst interesser af erhvervs-mæssig karakter.

Det er ved danskernes velvilje og store hjælp gennem mange hundrede år, at det er lykkedes at holde denne befolkning i live

under disse meget ugunstige klimatiske omstændigheder. Havde denne hjælp ikke eksisteret, så havde den grønlandske befolkning sandsynligvis været på 6.000 mennesker i dag i stedet for på 40.000 mennesker. Det var jo almindeligt, at der indtrådte hungersnød om vinteren, og den holdt befolkningen nede på det tal, som kunne leve under disse særlige omstændigheder.

Danmark har ud fra god vilje opfyldt alle humane pligter over for befolkningen deroppe. Vi behøver ikke at føle nogen som helst skam over, at den gode vilje ikke slog til, at vi ikke tog tilstrækkeligt hensyn til dette land, men prøvede på at give dem betingelser som i den del af riget, der har ganske andre klimatiske forhold. Det skyldes altså ikke dårlig vilje, det skyldes ikke ond vilje, at meget er gået så skævt deroppe. Nu vil man rette op på det, og dermed er vi naturligvis helt indforståede. Men at give dem særlige rettigheder på et tidspunkt, hvor de måske kunne bidrage økonomisk til et land, der har så store økonomiske problemer, som det danske rige har, forekommer helt forkert. For at tage et ganske aktuelt eksempel:

Nu vil man give en del af riget, ligesom man gav Færøerne, lejlighed til at melde sig ud af EF. Hvad betyder det aktuelt for dansk erhvervsliv i dag? Ja, det har vi jo set under fiskeriforhandlingerne i EF. Vi kunne have handlet som gode købmænd med de store havområder, som det danske rige disponerer over. Hvad har man i stedet gjort? Man har overladt det uden betingelser til de hårde købmænd, som handler på Storbritanniens vegne.

Jeg har nævnt tidligere her, at i Danmarksstrædet, det vil sige de havområder, som ligger mellem Island og Grønland, fiskede russerne i 1976 200.000 t fisk. Efter at EF har fået råderet over den del af EF-havet, som Danmark har tillagt dette hav, har det ikke mere været tilladt russerne at fiske i dette område, og der er ikke meldt om fangster fra russiske skibe siden 1976. Det betyder, at russerne er uvillige til at give danske Østersøfiskere rettigheder i Østersøen.

Denne holdning fra dansk side, som skulle være en begunstiggelse af den lille grønlandske minoritet, har overhovedet ingen betydning for grønlænderne. Der drives ikke erhvervsfiskeri overhovedet øst for Grønland, ikke af nogen som helst karakter. Der blev